

KALVÍNČEK

Príloha časopisu Kalvín

Ročník IV.

Číslo 1. Február 2013

Nepredajné

Milé deti!

V tomto čísle sme pre vás pripravili opäť dve stránky plné obrázkov a súťažných úloh. Ale nezabudli sme ani na niečo poučujúce. Tešiť sa tak môžete na dve stránky zábavy a poučenia. Nezabudnite teda všetko poriadne preštudovať a krasopisne vyplniť, napísať svoje meno a odovzdať pánu farárovi alebo do schránky v kostole. Opäť budú pre vylosovaných pripravené zaujímavé ceny. A ako dopadlo losovanie správnych odpovedí a vyhodnocovanie obrázkov z minulého čísla? Celkovo sme dostali **59 odpovedí**. Všetky sme si dôkladne prešli a bohužiaľ sme medzi nimi našli 21 nesprávnych či neúplných. Správnych odpovedí teda bolo **38** a práve z nich sme vylosovali tak ako vždy troch úspešných riešiteľov. Ale už ste určite zvedaví na ich mená. Sú to:

1. **Dorotka Knežová** 3.C
2. **Michaela Juhásová** 3.C
3. **Tomáško Mihálik** 3.B

Ďakujeme všetkým vám, ktorí ste háčky vyplnili a odovzdali a zároveň vás aj teraz chceme povzbudiť, aby ste neboli sklamaní a naďalej posielali správne odpovede. Nabudúce to môžete byť práve vy, ktorých vylosujeme. Už teraz sa tešíme na vaše správne odpovede.

Opäť sme sa veľmi potešili obrázkom, ktoré ste nám zaslali, celkovo nám bolo doručených **12 kresieb**. Skúseným očiach odbornej poroty ulahodili najmä dve z nich, ktoré sme sa rozhodli odmeniť. Najviac sa teda páčili kresby **Lukáša Sýkoru** a **Vanesky Popíkovej**, ktorí sú žiakmi prvého ročníka ZŠ. Ich kresby uverejňujeme na poslednej strane zborového časopisu Kalvín.

Taktiež by sme chceli vyzvať tých odvážnych či talentovaných k tomu, aby ste nám napísali krátky článok o tom, čo robíte na hodinách náboženstva alebo na Nedeľnej besiedke, či nakreslili obrázok ilustrujúci nejaký biblický príbeh alebo nám napísali básničku. I takúto vašu tvorivosť určite odmeníme a vaše výtvary radi zverejníme v niektorom z ďalších čísel.

Príbeh o Jozefovi

1. časť: Ako sa Jozef dostal do Egypta

Žil raz jeden muž, menom Jákob, ktorému sa narodilo kopec detí. Len synov mal dvanásť: prvorodený Rúben, potom Simeon, Lévi, Júda, Izachar, Zabulon, Dan, Naftali, Gad, Aser, Jozef a Benjamín. A tu začína náš príbeh. Prvých desať synov Jákobových bolo už veľkých, a pravidelne chodili pásť dobytok na polia. Jozef mal len 17 rokov, a nosil na pole svojim bratom jedlo a pitie. Benjamín bol ešte maličký, preto bol doma.

Raz sa Jozefovi sníval veľmi zaujímavý sen. Snívalo sa mu, že na poli zberal úrodu so svojimi bratmi, a zrazu sa jeho snop postavil a hrdo stál uprostred poľa, a snopy ostatných bratov sa klaňali Jozefovmu snopu. Rozpovedal ho svojim bratom, ale tí sa mu len vysmiali: „Či ty raz budeš kraľovať nad nami? Nezmysel!“ Ale Jozefovi sa sníval ďalší sen: Videl slnko, mesiac a hviezdy, a všetky tieto nebeské útvary sa mu klaňali! Aj oteckovi Jákobovi rozprával tento sen, a Jákob mu povedal: „A či sme my tvoji sluhovia, aby sme sa ti klaňali až po zem?“ A bratia sa pre to na neho hnevali a závideli mu.

A takto to išlo ďalej. Jákob poprosil Jozefa, aby odniesol bratom jedlo na pole kde pásli dobytok. Jozef teda šiel. Ale ako ho bratia v diaľke zbadali, vzplanula v nich závišť a hnev voči Jozefovi, a poradili sa, že ho zabijú, aby ich už tento „majster snov“ neotravoval so svojimi snami. Ale Rúben, najstarší (a veru aj najrozumnejší) povedal: Nie, nezabíjajme ho, radšej ho hodme tu do tejto studne. (Rúben totiž chcel potom pod rúskom noci sa vrátiť a Jozefa zase zo studne vytiahnuť a vrátiť otcovi). A tak Jozefa hodili do studne, ktorá bola suchá, bez vody.

Potom si bratia posadali k jedlu, čo im doniesol Jozef. Zrazu len okolo nich prechádza dáka karavána - boli to kupci s otrokmi. Bratia sa rozhodli, že si nebudú poškrňovať ruky krvou vlastného brata, a tak ho predali kupcom za dvanásť strieborných. Rúben bol práve niekde odbehnutý, a keď sa vrátil a Jozefa v studni nenašiel, bol veľmi smutný z toho, čo urobili jeho bratia.

Ale ešte predtým ako bratia Jozefa predali, zobrali mu plášť. Ten potom namočili do krvi dákeho zvieratá a doniesli domov s komentárom, že Jozef mal smolu - roztrhala ho divá zver. A Jákob veľmi smútil za svojim synom Jozefom...

Karavána smerovala do Egypta, kde aj Jozefa ako otroka predali faraónovmu dvoraninovi, ktorý sa volal Putifar a bol veliteľom kráľovskej stráže. Putifar si svojho nového sluhu obľúbil a Jozef si statočne plnil svoje povinnosti a darilo sa mu. Napokon mu Putifar zveril do rúk celý svoj dom a vymenoval ho za svojho najvyššieho sluhu - plne mu dôveroval.

Lenže, čo sa nestalo. Jozef bol veľmi pekný mládenec. A padol do oka Putifarovej žene. Tá po ňom veľmi zatúžila a chcela

ho za akúkoľvek cenu. Raz, keď Jozef vykonával nejakú prácu v dome a nikto iný tam nebol, vystriehla si ho a vrhla sa na neho. Ale Jozef bol čestný a mal úctu voči svojmu pánovi, tak sa jej z rúk vytrhol tak, že jej v rukách ostal jeho plášť a utiekol. Ona sa urazila, zavolala ostatných sluhov a naklamala im, že to bol Jozef, kto sa vrhol na ňu. Ako dôkaz im ukázala jeho plášť.

Keď sa to Putifar potom od sluhov dozvedel, veľmi sa rozgneval. Ale akosi mu to nešlo do hlavy, že taký dobrý sluha, a toto spraví. Za normálnych okolností by mal byť takýto sluha podľa zákona hneď popravený, ale Putifar ho dal len zavrieť do žalára.

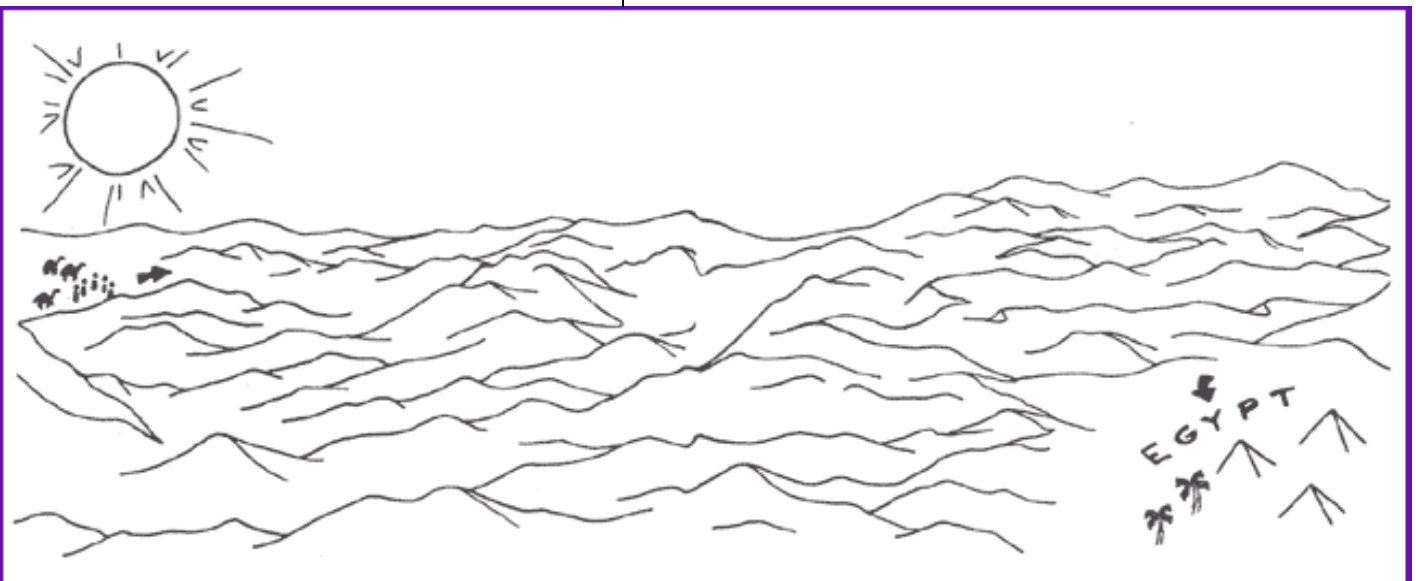
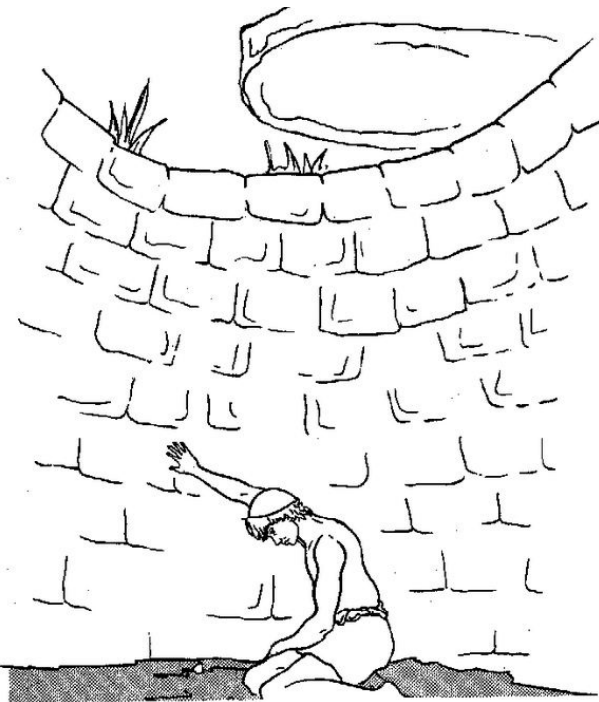
Jozef bol nešťastný, ale čo mohol robiť? Po čase si ho však žalárnik pre jeho dôslednosť a čestnosť (ktorú videl na všetkom, čo Jozef robil)

obľúbil a časom ho urobil hlavným dozorcom v žalári. A Jozef si statočne vykonával aj toto nové povolanie.

Čo všetko sa Jozefovi prihodilo v žalári sa dozviete už v budúcom čísle.

Viete...

1. Ako sa volal Jozefov otec?
2. Koľkých bratov mal Jozef?
3. Ako sa volal Jozefov najstarší brat?
4. Ako sa volal Jozefov najmladší brat?
5. Koľko mal Jozef rokov, keď ho bratia predali?
6. Ako sa volal veliteľ faraónovej stráže?
7. Ako prezývali bratia Jozefa?
8. Kam hodili Jozefa jeho bratia?
9. Do akej zeme ho nakoniec predali?
10. Za akú cenu bol predaný Jozef do otroctva?

Nájdi cestu karavány do Egypta cez bludisko púšte.